

عنوان مقاله:

مروری بر کاربردهای پپتید گلیسیدیل-هیستیدیل-لیزین در مهندسی پزشکی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مواد نوین (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد خورسند قاینی - کارشناس ارشد، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی، تهران، ایران

علیرضا صادقی اول شهر - مربی، گروه پژوهشی مواد، جهاد دانشگاهی خراسان رضوی، مشهد، ایران

امیرمهدی مولوی گنابادی - استادیار، گروه پژوهشی مواد، جهاد دانشگاهی خراسان رضوی، مشهد، ایران

سمیرا نوخواسته - دانشجوی دکتری، گروه پژوهشی مواد، جهاد دانشگاهی خراسان رضوی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

توالی های پپتیدی در بیشتر فرآیندهای فیزیولوژیکی بدن شامل، فاکتورهای رشد، عوامل انتقال دهنده عصبی، هورمون ها و آنتی بیوتیک ها نقشی کلیدی دارند این ماده در زمینه های زیست شناسی سلولی، ایمنی شناسی، مغز و اعصاب، داروسازی و مواد آرایشی حائز اهمیت است. یکی از این پپتیدها توالی گلیسیدیل-هیستیدیل-لیزین است که در پلاسما، بزاق دهان و ادرار وجود داشته و میزان آن با افزایش سن کاهش می یابد. این ماده شگفت انگیز باعث تهییج و تسهیل کلاژن، گلیکوزآمینوگلیکان، درماتان سولفات و کندرویتین سولفات توسط سلول ها می شود. این ماده همچنین فعالیت متالوپروتئینازها و بازدارنده های آنها را تعدیل می کند این کوچک مولکول سلول های ایمنی و اندوتلیال را به مکان مخم فراخوانی کرده و فرآیند ترمیم مخم را سرعت می بخشد آزمایشات درون تنی در موش، موش صحرایی، و خوکچه هندی اثر ای ماده در تسهیل فرآیند ترمیم زخم را به خوبی تایید کرده اند در ای پژوهش گوشه ای از قابلیت های شگفت انگیز گلیسیدیل-هیستیدیل-لیزین با تمرکز بر ترمیم زخم ارایه شده است.

کلمات کلیدی:

پپتید، مهندسی بافت، ترمیم زخم، سنتز کلاژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171590>

